

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, Május' 29-dikén, 1852.

Béts.

Dresdából az a' gyászos tudósítás jött, hogy Ő Tsászári Magassága Austr. Ts. K. Fő Hertzegaszszony Karolina Ő Kir. Magasságának Fridrik Auguszt Szász Országi Printznek és segéd Országlónak Hitvесе ottan meghalálozott. — Felséges rendelés szerént a' boldogultért Udvari gyász tartatik ú. m. Hétfőtől Máj. 28-kától fogva 28-dik Juniusig mély és ettől fogva Jul. 12-kéig félgyász.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Máj. 16-kán költ Kegyelmes végzése által a' N. Msgú Kir. Helytartó Tanátshoz kinevezett két új Tanátsosokat, ú. m. Mgs és Fő Tiszt. Sztankovits János Urat, a' Györi Ns. Fő Káptalannak Custos Kánonokját Bosoni választott Püspökké, és Mgs. és Fő Tiszt. Ocskai Ocskay Antal Urat, a' Nagy Váradi Ns Fő Káptalannak Kánonokját Bacai választott Püspökké kegyelmesen kinevezni.

Nagy Britannia.

A' Courier, melly Bétsbe rendkívül való alkalmassággal érkezett, Május 18 kán estveli 6 órakor így ír: Örömmel jelenthetjük, hogy a' Király és Gróf Grey közt volt vélekedésbeli különbségnek egészen vége van. Mihelyt a' Ministeri tanátsnak, — melly a' f. h. 18-kán reggel gyűlt össze, — vége lett, Lord Brougham azonnal a' Király-

hoz ment, mellynek következése a' volt, hogy, mivel Ő Felsége a' Ministereknek a' Reformbill keresztül vivésére teljes hatalmat adott, azok hivatalokat ismét felvállalták. — Erről a' ki tett idő után félórával Gróf Grey a' Felső házban ezen szavakkal tett jelentést: „minthogy helyes okoknál fogva hihetem, hogy a' Reformbill, alaptételeiben és főbb Clausuláiban teendő minden változtatás vagy módosítás nélkül fog ezen a' Házon keresztül menni, tehát Ő Felségének kívánsága szerént első Ministernek megmaradok. — Ugyan ezen dologról az alsóházat Lord Althorp tudósította.

Az alsóház Máj. 11-diki ülésében Bird Ur egy kérő levél általadásáról tett jelentést és így beszélt: Ebben a' kérőlevélben, melly Manchesterből való, a' ház arra kérettetik, hogy míg a' Reformbill dolga elnem dül, addig az, az adókról való tanátskozást függeszse fel. Mihelyt a' Bill általesett, a' Manchester lakosi tüstént összegyűltek, és ezen kérő levelet, 3 óra alatt 25,000 embernél több írta alá. Ezután 17 órával az a' kérő levél neki (Birdnek) már a' kezében volt, mellyet ímé a' Háznak elébe terjeszt. Mivel ő az Angoly Király hivatalát nagy tiszteletben tartja, meri mondani, hogy Ő Felsége, ha a' mezővárosok kupetzeinek enged, ezen Országban nem soká fog uralkod-

ni. (halljuk! halljuk). Ő azt hallotta, hogy olyan Ministerium fog tétetni, melly az ángoly Nemzett nyilvánlová tett akaratjával éppen ellenkezőképen akar uralkodni, és hogy az a' Parlament el fog oszlattatni azon reménység alatt, hogy a' mezővárosok kuppetzei majd olyan alsó házat gyűjtenek, melly úgy járja, a' mint ők fűjják. Az a' Minister, ki a' jelen Parlamentet el oszlatná, talán még jól tenne az Országgal. Mert a' választás bizonyosan olyan emberekre esnék, kik inkább neki lévén keseredve, mint a' mostani Országgyűlés tagjai, a' dolgot hamarabb és a' kuppetzeknek nagyobb kárával düjtenék el. — James Ur ezt mondja: Az a' híre, hogy első Ministernek Hrg Wellington neveztetnék ki. Én, még ebben az esetben sem félnék, mert tudom azt, hogy kard, bagnet sőt tömlöttzel sem lehetne a' házat arra kényszeríteni, hogy az a' sereg fizetésére szükséges pénz helybehagyására, vagy arra, hogy a' nép adót fizessen valaha, megegyezését adja. (nevetés). Örvedetes dolog volna ez, a' mezővárosok kuppetzei felének, melly talán kész szível tsapna fel annak a' seregnak és a' népet öröme stkontzolná fel. Wrangham inté a' beszélőt, hogy rendre vigyázzon, — mert a' Ház tagjait, nem lehet azzal vádolni, hogy azok a' nép felkontzoltatását óhajtanák. Ezen kívül a' beszélő azt a' jegyzést istellte, hogy az érdemes tagot bizonyosan a' lárma's a' t. indította olyan kifejezésekre, mellyekkel ő különben nem élt volna. James ezen észrevételt helybe hagyván, így folytatja beszédét: Reményilem úgy mond: hogy ha Hrg Wellington első Minister lenne, a' Nép a' Ministerium mellé bizonyosan nem állana, és adót semmi esetre sem fizetne (halljuk!). (Oberster Ewart és Baring

Ur közt folyt szóhartz alkalmával az első azt mondá, hogy az adó megtagadásáról szóló javallat nagy buzgósággal fogadódott ugyan el, de azonban, ha a' Hrg első Minister lesz, jusson eszünkben, hogy ámbár annak utolsó tselekedete a' volt, hogy Londonba a' nép zabolán tartása végett, katonaságot vigyen be, azt mindazáltal nem gondoljuk, hogy ő a' Miniszteriumbaleendő ismétleni belépését hasonló tselekededen kezdené. Duncombe, Peel Uról azt kérdé, hogy igaz e' a' mit a' köz hír beszélget, nevezetesen hogy ő vagy barátjai, új Ministerium formálására lettek volna meghíva, — hogy ők ezt el nem fogadták 's miért nem? és hogy tettek e' valami feltételeket? Azt is hírellek, hogy Wellington, Peel Ur és Baráti az újításban való megegyezés feltétele alatt fogadták el a' Miniszteriséget. Mindezekre Peel így szöll: A' millyen a' kérdés, olyan lesz a' felelet is: Én Uraim! semmi hívatalt sem veték meg, mert nekem egyet sem is ajánlott senki. Én itt úgy vagyok mint hívatalt nélkül való ember, és úgy ajánlhatom mindennek az attól való örizkedést, hogy a' fundamentom nélkül való hírek terjesztése által, a' közönséges mozgást ne neveljék. Ha igaz volna az a' hír, a' mit James mond, — hogy Hrg Wellington neveztetett volna ki első Ministernek, úgy a' lázadás mindég tsak nevedednék — de annak (hírnek) ellene mondani senkinek sints jussa. A' mi a' katonaságnak, Londonba való tzélt bevitelét illeti, annak oka én és nem Hrg Wellington volt — én azáltal a' nép és politzia közt lévő visszavonást igyekeztem kiterülni. — A' Manchesteri kérő levélnek igen sok óltalmazói lévén, az felolvastatott és ki is nyomtattatott.

Minekutánna Ebrington, mel-

lyek felől Duncombe már a' minap említést tett, beszédét ekképpen folytatja: Nekem az új Ministerium formálása elébe szükségtelen akadályokattenni nem csak nem tzelom, hanem ímé kijelentem, hogy ha annak, akár melyik félből akadnak olyan tagjai, melyek az elébbeni Miniszterium alaptételeit követik, én azokban, kivált ha még a' Reformbillt is elfogadják, tökéletes bizodalmat helyeztetek. A' mindazáltal telyes lehetetlen volna, hogy én egy olyan Ministerium részén legyek, mellyet a' jelen környülállások között Hrg Wellington formálhatna (tetszés), — mert ki áll jótérte, hogy ők jobb indulattal lesznek az Ujítás eránt mint eddig, úgymint a' kiknek, többszöri vokok, beszédjek, Protestatiójok és engesztelhetetlen ellenségeskedések van már beírva a' Protocollumba. Ugyan megleheté az, hogy Hrg Wellington egyik kezébe a' reformbillt, másikkban pedig protestatiót tartva lépjék be a' Felsőházba (tetszés). Azon nemes Lordok közzül, kik ő vele a' Protestatiót aláírták, lehet e' csak egy is, ki a' Reformbill által vivésében ő vele össze vetett vállal muzkálkodnék? Az, a' ki ezen bill alaptételeit megátkozta, ezt vagy akármilyen más alapon épült billt óltalmazhatná e'? Én az ő fekete lelkét esmervén, bátran mondhatom, hogy ő ugyan, azt a' billt, mellyet ezelőtt ragadománynak nevezett, azért fogná óltalmazni, mivel ismét minister. Hardinge felel. Nekem Ő Felsőége semmi Ministeri hivatalt nem ajánlott és ennél fogva, ha valaki Hrg Wellingtonnak erköltsi érzéseit hozná kétségben, annak óltalmazására elő állani tökéletes jussom van. Mellyre nézve tehát azt mondom, hogy a' nemes Hrgnek, életbeli tselekedetei közzül egyetlen egy sem érdemel ilyen kárhoztatást. (tets-

zés) Ha valaha Ő Felsőége; eddig volt Ministerieinek tselekedeteire nézve kén-telen volt Hrg Wellingtontól kérdeni tanátsot, én hiszem, hogy a' tanátsadásban a' nemes Hrg magát mindenkor úgy viselte, mint egy hűséges alattvalóhoz illik. A' mi néki a' Bill eránt való érzését illeti: én tudom, hogy ő az ellen sokszor igen kemény kifejezéseket használt és vastag protestatiókat készített. De hát én nem hasonló kitételekkel éltem e' akkor, midőn ezen revolutionalis rendszabás veszedelmes következéseiről beszélék. Én a' billről arra az esetre, ha azon igen kevés változtatás tétetik és annak a' választási jussok elvevése, és adása megmarad, most is úgy vélekedvén; nem mondhatom, hogy Hrg Wellington ugyan a' lesz, a' ki nekünk azokat a' Felső házból küldené által és valójában nem is tudhatom, hogy az ki lehetne. Ezek hát megerősítik azt a' vélekedést, hogy Hrg Wellington sem magános sem községes életében olyat nem tsinálhat, melly miatt néki az erköltstelséget szemére lehetne lobbantani. Milton megjegyzé, hogy az ő nemes barátja (Lord Ebrington) Hrg Wellingtont erköltstelen tselekedettel semmiképpen nem vádolván, tehát annak óltalmazásra semmi szüksége sints. Baring azt kérdezte: ha valyon igazságos és helyes tselekedet e' az a' Korona eránt, midőn az érdemes Urak oda által, az indulatokat felgerjesztik azelőtt, míg a' Korona a' maga organumai által felelhetne. Ezen beszédje közzé azonban néki múlhatatlan szükség elégyíteni azt, hogy ő; midőn a' koronát óltalmazza, ezt minden arra való meghatalmaztatás nélkül tselekeszi. Az elébb beszélt két Lordokat, valamint az egész Országót és hazát is felszólítja tehát a' beszélő, hogy a' Királyhoz

való tiszteletből és bizodalomból, magokat minden e'féle beszédektől tartóztatnák meg. Duncombe tüzes beszédében a' Cumberlandi és Gloucesteri Hrgekről is emlékezett, és azután ezt jegyzé meg, hogy ha az új Ministerium a' Parlamentet elmeri oszlatni, az azal a' maga állapotját éppen nem erősíti, hanem tulajdon elpusztulását sieteti. Bár hiszem, tsak hadd hányogassák vissza felé a' politikai egyesületek kérő leveleit, tsakugyan rá megy egyszer a' nép arra, hogy meghallgatást szerez magának. En ugyan részemről, — mond a' beszélő — minden tölem kitelhető módon azon fogok lenni, hogy az új Ministeriumnak soha nyugta ne legyen, és minél előbb megbukjék. Beaumont éppen ezt mondta, és a' fővárosnak katonasággal való megrakását, valamint a' Birminghamiak kérő levele félre vetését is már az új Ministeriumnak tulajdonította. Macaulay Báringra azért panaszkodik, hogy az, a' szóhartz között a' Király nevét emlegeté. Most — így szól továbbá — két felől fenyeget bennünket veszedelem, mert vagy a' Reformbill vész el, vagy a' Status nevezetes embereinek tiszta caractere fog be molskoltatni. Néki a' Nagy Britannia legnagyobb embereinek ne talán megtörténhető megszegyenítések nagy fájdalomat okozna. Különösen most vagyunk azon idő ponton, mellyben a' Status emberei magokat tsak egyedül az ő tiszta és tiszteletre méltó caracterek által tarthatják meg. Ha tehát olyan emberek volnának, kik a' gyalázatot és hivatalokat tartanák elsőknek, az alsóháznak a' betsületet és Reformt, mint tulajdon részét úgy kell nézni.

A' Dublini Újság levelek szerint Marquis Anglesey irlandiai helytartó, és Lord Plunkett, ugyan oda va-

ló Lordkantzellarius, elbotsáttatásokról szóló leveleiket beadták.

Máj. 13 kán, melly éppen Vasárnap volt, a' Lord Mayor előtta' Litchfieldi és Coventry Püspök akart predikálni. Már az előtt való nap tzedulák osztattak ki, mellyekben a' nép annak megmutatására hívódik, hogy neki nem jól esik a' Püspöknek a' Felsőházba volt maga viselete. Megérkezvén a' Püspök kotsija azt a' nép nagy fütyölések, pizszegetések, 's kiáltások között fogadta, — a' templom ajtónál a' Püspököt magát is megakarta fogni, és e' bizonyosan meg is lett volna, ha azt, hogy személyen sérelem ne téssek politzia szolgálak, nem kísérték volna egész az öltöző szobáig. Az isteni tisztelet meglehetős tsendességgel múlt el. Hanem midőn a' Püspök a' predikáló széke ment, az egész közönség irtóztató kiáltásra fakadt. A' halgatónék igyekeztek kimeni, az ajtók leverettettek, a' Püspök szavát, a' ki beszédét nem akarta félbeszakasztani, hallani nem lehetett. Midőn a' predikálószéket oda hagyta, már akkor a' politzia katonák és nép a' templom udvarán verekedtek. A' Püspököt a' Lordmayor karjánál fogva vezette a' kotsiba. Egy másik papnak a' ruhája öszveszaggattott. — Ez a' történet az alsóház Máj. 15-ki ülésében tüzes szóhartzra adott alkalmatosságot.

N é m e t O r s z á g.

A' Mannheimi Újság Máj. 17-kén a' következő tikkelyt közli: A' mi liberalis újságaink, az adott jelszóra nagy örömmel fujják a' haditrombitát, és 100,000 fegyvert fogható embereinket egy jól felkészült 's ütöközetet szomjúhozó seregben állitják öszve. Badenben egy lélek sints, a' ki ásóját 's kapáját örömmel ne tenné félre, hogy javával

és vérével a' haza óltárán áldozhasson 's szent esküvést tehessen a' felől, hogy ő a' legirtóztatóbb háborútól sem fél, és addig nem nyugszik míg győzedelmre szert nem tesz. Mindennek a' szájában csak Felírások, meg Felírások forognak. A' tábori jel szó: Felírás, ismét Felírás! mindenek hangosan kiáltozzák egymásnak ezen szavakat: Irjunk a' mi Kedves Nagyhercegünkhöz, — írjunk, hogy tudja, milyen bizonnyal bízhatik ő mi bennünk egész utolsó tsepp vérünkig, és hogy mennyire nints neki oka a' hazát fenyegető ellenségeinktől való félelemre. De hát hol vagynak és kik azon ellenségek, mellyek Badennek virágzó részeit pusztítással, házainkat lerontással, feleségeinket pedig karjaink közül való kiragadással fenyegetik? Óh ne nevesetek tsúfokodva, ti hitetlenek! engesztelhetetlen és sokkal rettenetesebb ellenségek azok a' Hunnusknál és Vandalusknál. Azok a' mi Fejedelmünknek azon Szövetségesei, kik a' Német haza közös dolgai felől azzal együtt tanátskoznak, és a' kik azzal együtt lehettek abban a' vélekedésben, hogy a' nyomtatás szabadsága módnélkül való kitsapásainak határt, korlátokat kell elébe tenni: — és hogy a' Szövetség szerént minden Szövetséges Státus köteleztetik, a' mint a' Szövetség tzielja kívánja, az ő Szövetséges társa szükségait tekinteni. Tsak rajta tehát, írjunk a' mi Nagy Hercegünkhöz, hogy húzza ki magát az Ausztriával, Burkus Országgal, Baváriával, Würtembergel, Hannoverával és Saxoniával 's a' t. való Szövetségből, melly előszámlált Országok fejedelmei olly fáradhatatlan szorgalommal őrizik az ő alattvalóik jóllétét. Siessünk Felírásunkkal, hogy ő legyen az első, ki az említett köteleztetések alól magát kivonja, és a' ki a' Né-

met Ország lakosait megtanítsa arra, hogy rekik sem szükség a' törvényeket és köteleztetéseket tiszteletben tartani. Ne késsünk felírásunkkal, hogy egy Fejedelemnek, ki igazságszeretetéről a' legfőbb mértékben esmeretes, mutassuk meg azt a' módot, mellynek minden igaz Német szívet keserűséggel kell megtölteni, — a' Németek közt való meghasonlás, és egyszersmind a' német nemzet megalatsonyítása módját. — Bizonyára, nem hittük volna, hogy a' pártosság lelke olly sebes lánggal égessen és hogy valaki olly kevésse irtódzék, kormány székünkhöz való bizodalmatlanságát nyilvánvalóvá tenni. — De mi ad okot az illyen bizodalmatlanságra? Hol és mikor nem tett ez a' mi olly sok tekintetekben ditséretet érdemlő Rórmányszékünk hazánk érdekének vagy polgári alkotmányának eleget? hol vagy mikor engedte az meg a' maga méltóságának megsértését. Nem kellett volna e' legalább már addig várakozni, míg tselekedetekre útalhatótt volna, nem pedig holmi ollyan hamis hírekre, mellyek a' könnyen hívők és engedelmesek eltsábítására 's a' félénkek megrettetésére szántszándékkal kohlattak. A' mi szavunk ugyan gyenge, 's nem ollyan Stentori erejű, melly a' határtalan nyomtatás szabadsága után epekedő Liberalisok melljéből kibuzog, de azonban szinte ollyan felszóval kiáltjuk mi is, mint azok ezen szavakat: Badeniek! legyetek állhatatosok hitetek, szeretett Fejedelmünk és annak Tanácsosai mellett, és kárhozatra méltó tsintalansággal ne hívjátok elő a' gonoszokat, hogy azok rajtunk boszszút ne álljanak!

L e n g y e l O r s z á g.

A' Lengyel Országot újonnan elintéző rendelés 28. tikkelyében a' van,

hogy a' Status tanácsa tagjai között, minden esztendőben kétszer, nevezetesen Jan. és Júl. 1 ső napjain fog egy olyan kinevezetni, ki azon tanácsban a' Helytartó távollétében Elölülő lehesen. Ezen tikkely tartalmához képpes tehát a' mostani fél esztendőre Ö Fel-sége General-lieutenant Raute-strauch-t nevezte ki. — A' Varsói fő törvényszék bírása W y s i e k i e r s k i lett.

F r a n t z i a O r s z á g.

Grenöblében ismét zenebonatámadt. Erről egy levél Lyonból Máj. 11-kén így ír: Egy fára, melly a' 35-dik regiment kaszárnyája előtt állott, valami Boyer nevű Hadnagy Máj. 7-kén fejez zászlót akart felfüggeszteni. Egy félkez kalmár ennek ellene mond, — kardal fenyegettetik, de azonban a' tiszte kezéből a' zászlót kiragadja 's azzal elszalad, — a' tiszte útánna, — eléri, — a' zászlót töle elveszi és azt ezen kiáltások között Eljen a' Berry Hrgné! Eljen V Henrik! több katonák szemeláltára ismét kiakarta akasztani. A' pattantyúsok között egy trombitás oda szalad, néhány pajtásai segedelmével a' zászlót annak kezei között kitekeri, 's a' Hadnagyot a' Kaszárnyába be viszi. A' honnan az, szobája ablakait kinyitván, a' fen említett szavakat tele torokkal kiáltozta. Bolondnak nyilatkoztatják — rajta eret akarnak vágni — de nem engedi, és megvallja, hogy tzelja nem sült el. A' pattantyúsok a' fát, a' 35 ik regimentben lévő katonák zúgásai között, kiknek egy része a' Hadnagy tselekedetét behunt szemmel nézte, többől kivágták. Boyer az alatt tömlötzenben van. Ez a' dolog a' harminztödik regimentből egy muzsikus és egy Genoblei polgárközt kettős viadalra adott

alkalmatosságot. A' muzsikus megsebesítetik. Más nap ennek következésében a' 35-ik regimentből egy néhány katonna, a' külső városba megy, 's a' kender gereblyelő tzehet hartzra hívja. A' mester emberek gyöznek. Estve mintegy 600 katonna az ugynevezett Fran-tzia kapu felé nyomul, a' hol estve limulatság kedvéért a' munkások tekezni szoktak. Amazok kardot rántanak, ezek pedig köveket szednek. — 12 ember megsebesítetett, 1 kardszúrásban megholt. A' tsata mezőn talált újonnan köszörült kardok mutaták, hogy ez a' tsata előre való neki készülésből történt. A' Várkommandáns 's a' 35 regimentből egy tiszte elégtelenek voltak a' tsendesség visszaállítására. A' 15 regimentből, pajtásaiktól egy néhány katonák sebet kaptak. Estve az egész város mozgásban volt, — a' Praefectus ablakai beverettettek, — a' 35-dik regiment beli katonák üzöben vétettek és ez így ment mind addig, míg a' Város Elöljárói General Meuziant meg nem kérték, hogy a' mondott regimentet tartsa a' Kaszárnyában. A' lakosok a' dolog megvizsgálását sürgették. A' városi tanács szüntelen együtt ül és dolgozik. A' 35-dik regiment Oberstere, General Delorthoz nagy sietve postát küldött.

Statustanátsos Báró Cuvier, Párisban megholt.

General Lamarquenek, — ki a' mint tudva van, Cholerába esett — olyan rosszúl lett, hogy megépüléséhez reménysége senkinek sintsen.

G ö r ö g O r s z á g.

Egy hajó, melly Navarinból a' múlt hónap 19-kén indult és Toulonba a' f. h. 6-kán érkezett, Görög Ország legújabb történeteiről a' következő hírt

hozta. Minekutánna a' Rumelióták, Kolo-
letti vezérlése alatt, a' Kolo-kotro-
ni és serege megverése után Capodis-
trias Agostont egy Orosz hajó-
ra kergették, az Anglus, Frantzia és
Orosz ott álló hajók Admirálisai, egye-
zés szerént az erősségeket, és Naupliá-
nak a' természet és mesterség miatt meg-
vehetetlen Fellegvárát katonákkal meg-
rakták, és azon az ő Nemzeti zászlóikat
függesztették ki. A' Gróf Capodis-
trias hűsége mellett állhatatos Kolo-
kotroni 3—4000 emberből álló se-
regével Argirt és az a' körül fekvő sík-
ságot elfoglalta 's annak a' száraz földel
való közösülését egészen ketté vágta.

Magyar és Erdély Ország.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Máj.
13-kán költ Kir. végzése által az Erdé-
lyi Kir. Udvari Cancelláriánál néhai
Agoston Márton Ur halála által meg-
üresült Gubernialis Tanátsosi Hivatalra
Mgs Báró Nalátsi Nalátsy Jó'sef U-
rat, eddig az Erdélyi Kir. Gubernium-
nak tanátsosát kegyelmesen kinevezni.

T. N. Vas Vármegye Rendjei mái
napon Fő Mlsgú Hertzeg Batthyáni
Filep Ur, Örökös és Valóságos Fő Is-
pány Ő Kegyelmessége Elölülése alatt
kezdt Tisztújító Gyűlésében, Tekin-
teles Nitzki Nitzky János eddig volt
Első Al-Ispány Ur, hazafiúságát, 's hosz-
szaszolgálati által szerzett Erdemít né-
mű némüképpen és tehetségjektől kitel-
hető képp' jutalmazni kívánván, Otet
közönséges egyes akarattal tovább is
eddig viselt díszes Hivatalában meghagy-
ták. — A' második Al-Ispányi Hivatal-
ra pedig, mellyet Tettes Szerdahelyi
Ignáts Urnak a' Keöszeghi T. Ke-

rületi Táblára lett álltétéle ólta a' Fő
Ispány Ur Ő Kegyelmessége által sur-
rogáltatva Tettes Felső Eöry Bertha
Ignáts Ur viselt vala, ugyan Ő 2239
szózáttal és így nevezetes többséggel el-
választatott, melly szavazásban az idő
nagyon elhalladván a' többi Tisztvise-
lők választása holnapra halasztatott.
Mellyről bővebb tudósítást várunk és
közlünk.

Az Erdélyi Híradó 59-dik szám-
ja alatt, a' N. Enyedi Járás székről tett
tudósítás igazságos megvilágosítására néz-
ve, felfedezni szükségesnek találtuk e'
következendőket:

Még 1818-ban Aprilis 7-kén Mar-
calis Szék Protocolluma 1-ső pontja,
F. Királyi Gubernium Febr. 14-ről 540
szám alatt költ megszóllítása követke-
zésében; akkori Fő Ispány Mélt. Idösbbr
Gróf Bethlen Imre Ur Ő Excellen-
tiája kérésére, (mint a' kinek ezen tárgy
kivitelét nem tsak ezen Vármegyére,
hanem több nemes Megyékre nézve, a'
hol az írt Gróf Ur Ő Excja akkor mint
kirendelt Királyi biztos munkálódott kü-
lönös rendelésénél fogva, elfelejthetet-
len emlékezetű Gubernátor Mélt. Gróf
Bánffy György szívére kötötte vala)
a' Vármegye Rendjei az árvabírák fize-
tésére tökepénzt egybegyűjteni elren-
delték. Magában a' gyűlésben az akko-
ri Főispány Ur Ő Excja félesztendei fi-
zetését, Gróf Bethlen Pál 500 V.fo-
rintokat, Báró Kemény László 100
flkat ajánlottak, és birtosok rendeltet-
vén a' biztosok önkéntes adományai
járásonként való megkérésére, Főispány
által megtalálások következésében Né-
hai Nagymélt. Gubernator Gróf Bánf-
fy György 1000 ft., a' N. Enyedi Re-
form. Kollégyom mint birtokos részé-

ről 500 ft., és az akkor élt Erdélyi R. C. Püspök Rudnay Ö Hertzegsége részéről is nagy summa pénzt adatott 's ehhez járult a' több Nemes Vármegyék bőkezű adakozások is. Mellyek iránt megtévén a' kirendelt biztosok az azutáni Girás székekben tudósításokat, az Árvákbírái fizetések kipótolására való tökepenz iránt további határozásokat megtették a' megtett ajánlások után — a' most pediglen közelebb egybegyűlt Tek. Ns. Vármegye Rendjei, mind a' mellett hogy sok buzgó a' Haza iránt és a' Constitúciónk a' késő maradékra is általmenő bóldogító fenntartása iránt hazafi érzéssel tanátskoztak és végeztek, gondoskodásokat tsak a' még 1818 és 1819-ben egybegyűlt tökepenz adminisztrációja, netalán lehető jobb karbanállítására fordították: de a' tökepenz már az előbbeni időben hazafi érzéssel egybe lévén gyűjtve, eztet nevelni szükségesnek nem tartották — és így ezen fundus felállítása történnén néhai Nagymélt. Gubernator Gróf Bánffy György atyai megszóllításából, 's Ns. Vármegyénk akkori Rendjei bőkezűségekből, a' meghóltaknak és elmúltaknak emléke kívánja, hogy ez így igazságosan a' meglévő Ns Vármegye Evkönyvei szerint felfedeződjék.

Továbbá, a' mi a' N. Enyedi Főiskola részéről felállítandó Lithographiát illeti, a' közbe jött akadály nem egyenesen ezen Főiskolát illetvén, hanem circuláris rendelés lévén, a' Kollégyomnak Elöljárói és Igazgatói a' maga idejében lelkiismeretek szoros kötelességek szerint a' közben jött akadálynak elhárítására nézve, megtették a' magok

(F é l á r k u s „**SOKEFÉLE**“ Toldalékkal.)

előljáróságok útján igazságos és engedelmes kéréseket még akkor a' mikor történt: a' törvényes lithographiai szabadság megnyerése véget. N. Enyed Május 19-kén 1852.

H í r a d á s.

Egy Építő (Architect) a' ki Német országnak külömbféle városaiban már nevezetes épületeket építetett, kívánna vagy valamelly Uraságnál mint építőmesteri Inspector, vagy valamelly városában Magyar és Erdély országnak tudományához alkalmaztatott hivatalt vállalni. E' tárgyban a' leveleket ezen Ujság Redactiója F. H. betűkkel megjegyezve elfogadja.

H i r d e t é s.

Sáros Vármegyének Sebes nevű Uradalmában Jun. 15-kétől kezdve mindennap vásárolható valóságos ügy nevezett Electural-hágó kosok talaltatnak gyapjastól, a' szerént, a' mint azokat Bartels Fer. Úr rendsorba szedte. — A' venni kívánók jelenthetik magokat írásban vagy szóval Gróf Haller Ferentz Úr Tisztartói tisztségénél.

A' Pénz folyamat Május' 28-dikán,
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 87 5/16
Az 1820-béli sorsosok: 175 7/8
Az 1821-béli hasonlók: — —
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: — for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1139 for. ton
Conv. Pénzben.

Szerkesztető és Kiadó Márton J ó 's e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)